

Sygn. akt II K 341/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela Prokuratora : ---

po rozpoznaniu dnia 05 grudnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. K. , s. Z. i E. z d. S. , ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

W dniu 28 stycznia 2017 roku w L. w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Ostrołęce tj. nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 20.10.2016 r. sygn. akt VGNC 801/16 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 21.12.2016 r. i zaspokojenia swojego wierzyciela poprzez zbycie pojazdu marki J. (...) nr rej. (...) nabytego w dniu 26 stycznia 2017 r. i zagrożonego zajęciem

to jest o czyn z art. 300 § 2 k.k.

1. Oskarżonego M. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 300 § 2 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. K. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego M. K. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby ;
4. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego M. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Spółka jawna z siedzibą w Z. kwotę 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego M. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 341/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy z dnia 20 października 2016 r. sygn. akt V GNc 801/16 zasądzono na rzecz powoda (...) Spółka jawna z siedzibą w Z. od pozwanego M. K. kwotę 65073,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz koszty postępowania w kwocie 6231 zł . Nakaz ten został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 21 grudnia 2016 r. (k. 94-95) . Na podstawie w/w nakazu zapłaty została wszczęta na wniosek wierzyciela (...) Spółka jawna z siedzibą w Z. egzekucji komornicza

wobec oskarżonego M. K. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Mławie – S. T. sygn. Km 1216/16 (k. 8). W toku tej egzekucji oskarżony M. K. złożył w dniu 26 stycznia 2017 r wyjaśnienia do protokołu czynności komorniczych (k. 10-12) w których stwierdził iż nie posiada żadnych pojazdów mechanicznych a jedynie użytkuje pojazd mechaniczny marki J. (...) w ramach realizacji umowy leasingu z (...) S.A. (k. 8 i k. 10-12). W dniu 26 stycznia 2017 r. oskarżony M. K. dokonał jednak wykupu z (...) S.A. przedmiotu leasingu samochód J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) wobec spłaty wszystkich rat leasingu . Termin zakończenia przedmiotowej umowy leasingu z dnia 24 stycznia 2012 r. przypadał na dzień 31 grudnia 2016 r. (k. 8 i k. 16). Oskarżony M. K. jeszcze przed wykupieniem przedmiot leasingu samochodu marki J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) czynił przygotowania do sprzedaży tego samochodu zaraz po jego wykupieniu . Już w połowie stycznia 2017 r. zamieścił ogłoszenie o sprzedaży tego samochodu informując w nim że jest to pojazd poleasingowy , który nie został jeszcze wykupiony (k. 36) . Zakupem tego samochodu zainteresował się P. P. (1) który następnie w dniu 28 stycznia 2017 r. kupił ten samochód marki J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) w L., woj. (...) od oskarżonego M. K. za pośrednictwem komisji samochodowego – działającego pod firmą W (...) z P. za kwotę 108000 zł (k. 24 k. 26 i k. 36) . Tym samym w dniu 28 stycznia 2017 r w L. woj. (...) oskarżony M. K. zbył za kwotę 108 000 zł samochód marki J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) zagrożony zajęciem .

W dniu 11 kwietnia 2017 r oskarżony M. K. w trybie art. 913 § 1 k.p.k. złożył wykaz majątku (k. 18-21) w którym przyznał iż w lutym 2017 r. zbył J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) za kwotę około 100000 zł. Czynności jakie podjął Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Mławie – S. T. prowadząc egzekucje w sprawie sygn. Km 1216/16 nie doprowadziły do ujawnienia ruchomości będących własnością oskarżonego M. K. i przeprowadzenia egzekucji (k. 8).

M. K. ma ukończone 45 lat, jest po rozwodzie , ma na utrzymaniu 1 dziecko , pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 3000 zł , nie był karany (k. 89) , nie był leczony psychiatrycznie i odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : zeznań świadków: M. G. (k. 31 i k. 97-98) i P. W. (k. 36) oraz dokumentów w postaci : zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 2-3, k. 8) , odpisu z KRS (k. 4-7) , protokołu czynności komorniczych (k. 9 - 11, k. 15) , informacji z bazy (...) (k. 12) , pisma z biura rachunkowego (k. 13) , pisma z (...) Związku (...) (k. 14) , pisma z (...) (k. 16) , protokołu odebrania od dłużnika wykazu majątku (k. 17) , wykazu majątku (k. 18-21) , pisma z (...) (k. 22) , faktury VAT (k. 23, k. 25, k. 27) , umowy komisji (k. 24 , k. 26) i karty karnej (k. 56, k. 89) .

M. K. stanął pod zarzutem , iż w dniu 28 stycznia 2017 roku w L. w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Ostrołęce tj. nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 20.10.2016 r. sygn. akt VGNC 801/16 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 21.12.2016 r. i zaspokojenia swojego wierzyciela poprzez zbycie pojazdu marki J. (...) nr rej. (...) nabytego w dniu 26 stycznia 2017 r. i zagrożonego zajęciem to jest popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. .

Oskarżony M. K. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 51-52) . Następnie oskarżony M. K. nie stawiał się na rozprawę w dniu 05 grudnia 2018 r. będąc o jej terminie prawidłowo powiadomiony przez awizacje na wskazany przez siebie adres do doręczeń . Dlatego Sąd uznał jego obecność na rozprawie za nieobowiązkową na podstawie art. 374 § 1 k.p.k. .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : M. G. i P. W. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Świadek M. G. wspólnik (...) Spółka jawna z siedzibą w Z. w swoich zeznaniach wskazał z jakiego tytułu powstało zadłużenie oskarżonego M. K. wobec (...) Spółka jawna oraz że należność ta została zasądzona od oskarżonego nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce . Na podstawie tego nakazu prowadzona była egzekucja komornicza jednak komornik wyegzekwował od oskarżonego tylko część zasądzonej kwoty (k. 31 i k. 97-98).

Natomiast z zeznań świadka P. W. właściciela komisji samochodowego – działającego pod firmą W (...) z P. wynika w jakich okolicznościach został nabyty przez jego komis samochód marki J. (...) od oskarżonego M. K. w dniu 28 stycznia 2017 r. . Z zeznań tego świadka wynika iż jego znajomy P. P. (2) znalazł w L. interesujący go samochód

marki J. (...), który miał być dopiero wykupiony z leasingu. W dniu 28 stycznia 2017 r. P. P. (1) udał się do L. wraz z pracownikiem komisji W&R W. z P. R. D. i kupił ten samochód marki J. (...) od oskarżonego M. K. za pośrednictwem komisji samochodowej (...) gdyż chciał mieć gwarancje transakcji. Świadek P. W. wskazał iż formularz tej umowy został przez niego przygotowany wcześniej i znajduje się na nim nagłówek jego firmy (k. 36)

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 300 § 2 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku zajęte lub zagrożone zajęciem. Określone w art. 300 § 2 k.k. przestępstwo udaremnienia egzekucji polega na podejmowaniu przez dłużnika opisanych w nim działań w stosunku do składników jego majątku, które objęte zostały postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym na podstawie orzeczenia sądu lub innego organu państwowego (egzekucja administracyjna), albo zajętych formalnym aktem zabezpieczającym, a nawet „zagrożonych” zajęciem. Dla bytu przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. nie jest wymagane, aby w czasie podejmowania przez sprawcę działań wymienionych w art. 300 § 2 k.k. (zbywanie, usuwanie, ukrywanie, niszczenie, obciążenie składników majątkowych) istniało już orzeczenie sądu lub innego organu, którego wykonanie sprawca chce udaremnąć; wystarczy, że działania te podejmowane są wobec mienia zagrożonego zajęciem (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 1998 r. I KZP 9/98, OSNKW 1998, nr 7-8, poz. 31).

Przyjmuje się, że stan taki zachodzi nie tylko wtedy, gdy wierzyciel już wystąpił z powództwem, żądając jego zabezpieczenia, lecz także wtedy, gdy z takim powództwem jeszcze nie wystąpił, ale dłużnik wie, iż zamierza wystąpić. Należy w związku z tym podkreślić, że podstawowym kryterium ograniczającym tę odpowiedzialność jest zawarte w art. 300 § 2 k.k. wymaganie, aby dłużnik działał w celu udaremnienia wykonania przewidywanego orzeczenia sądu lub innego organu państwowego w przedmiocie egzekucji składników jego majątku czyli z zamiarem bezpośrednim kierunkowy. Przestępstwo określone w art. 300 § 2 k.k. ma charakter materialny, jego dokonanie bowiem wymaga udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia swego wierzyciela (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 1999 r., II KKN 230/99, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 2, poz. 8). Podmiotem przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. może być tylko dłużnik, jednakże przepis art. 308 k.k. rozszerza zakres odpowiedzialności na osoby, które prawnie lub faktycznie zajmowały się sprawami majątkowymi innego podmiotu i które mogą odpowiadać "jak dłużnik lub wierzyciel" (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2000 r., V KKN 192/99, LEX nr 50986) (za Andrzej Marek Komentarz do art. 300 k.k.).

Usuwanie polega na zmianie miejsca przechowywania składników majątkowych (Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 461; Majewski (w:) Zoll III, s. 691). Odmienne Z., który jest zdania, że chodzi tu nie tylko o fizyczne przesunięcie, ale na przykład o elektroniczne transakcje finansowe, a także że usuwanie sprowadza się do pozbycia się majątku (Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 1241). Ukrywanie polega na umieszczeniu rzeczy ruchomej w takim miejscu, że odnalezienie jej jest utrudnione, albo na zatajeniu miejsca, gdzie rzecz się znajduje, bądź faktu samego istnienia

lub posiadania rzeczy (Majewski (w:) Buchała, Kardas, Majewski, Wróbel, Komentarz..., s. 122; tenże (w:) Zoll III, s. 691; Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462; Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 1241-1242). Zbywanie polega na rozporządzeniu rzeczą lub prawem majątkowym, przy czym chodzi wyłącznie o rozporządzenia prawnie ważne, bowiem w wypadku rozporządzenia nieważnego nie ma zagrożenia dla zaspokojenia wierzycieli. W takim wypadku sprawca ponosi odpowiedzialność za usiłowanie. W wypadku kiedy zbycie rzeczy lub prawa majątkowego zostało dokonane bez zachowania wymaganej dla ważności formy czynności prawnej (np. aktu notarialnego), zachodzi tu usiłowanie nieudolne ze względu na użycie środka niezdatnego do popełnienia czynu zabronionego (Majewski (w:) Buchała, Kardas, Majewski, Wróbel, Komentarz..., s. 122; tenże (w:) Zoll III, s. 692). Darowanie polega na nieodpłatnym przekazaniu lub nieodpłatnym odebraniu rzeczy lub prawa majątkowego (Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462; Majewski (w:) Zoll III, s. 695). Nie wydaje się, aby konieczne było zawężanie tego znamienia do darowizny w rozumieniu art. 888 i n. k.c. (trafnie zwraca na to uwagę Majewski (w:) Zoll II, s. 695). Znamiona "niszczenia" i "uszkodzenia" należy wyklądać tak jak na gruncie art. 288 § 1 (Skorupka, Karnopravna..., s. 295-296; podobnie Ratajczak, Ochrona..., s. 61 i Majewski (w:) Buchała, Kardas, Majewski, Wróbel, Komentarz..., s. 382; tenże (w:) Zoll III, s. 695; nieco odmiennie Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462). Obciążaniem jest przyjmowanie przez dłużnika zobowiązań majątkowych albo zabezpieczanie już istniejących zobowiązań na składnikach majątku. Pozorne obciążanie to podejmowanie fikcyjnych czynności, na mocy których składnik majątkowy zostaje obciążony tylko formalnie (Pracki, Nowe..., s. 27; Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 462); M. (w:) Z. III, s. 695-697). (tak Marek Mozgawa (red.), Magdalena Budyn-Kulik, Patrycja Kozłowska-Kalisz, Marek Kulik - Komentarz do art. 300 Kodeksu karnego) .

W powyższej sprawie oskarżony M. K. wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa opisanego w art. 300 § 2 k.k. . Oskarżony M. K. w dniu 28 stycznia 2017 roku w L. w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądowego prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy z dnia 20 października 2016 r. sygn. akt VGNC 801/16 którym zasądono na rzecz powoda (...) Spółka jawna z siedzibą w Z. od pozwanego M. K. kwotę 65073,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz koszty postępowania w kwocie 6231 zł zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 21.12.2016 r. i zaspokojenia swojego wierzyciela dokonał zbycia pojazdu marki J. (...) z 2012 r. nr rej. (...) nabytego w dniu 26 stycznia 2017 r. i zagrożonego zajęciem . Działanie oskarżonego M. K. polegało na tym , iż w toku tej egzekucji prowadzonej na wniosek wierzyciela (...) Spółka jawna z siedzibą w Z. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Mławie – S. T. sygn. Km 1216/16 oskarżony M. K. złożył w dniu 26 stycznia 2017 r wyjaśnienia do protokołu czynności komorniczych w których stwierdził iż nie posiada żadnych pojazdów mechanicznych a jedynie użytkuje pojazd mechaniczny marki J. (...) w ramach realizacji umowy leasingu z (...) S.A. (k. 8 i k. 10-12) . W dniu 26 stycznia 2017 r. jednak oskarżony M. K. dokonał jednak wykupu z (...) S.A. przedmiotu leasingu samochód J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) wobec spłaty wszystkich rat leasingu gdyż zakończenie przedmiotowej umowy leasingu z dnia 24 stycznia 2012 r. przypadało na dzień 31 grudnia 2016 r. (k. 8 i k. 16) . Ponadto oskarżony M. K. jeszcze przed wykupieniem przedmiot leasingu samochód marki J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) czynił przygotowania do sprzedaży tego samochodu zaraz po jego wykupieniu (k. 36) i zbył następnie w dniu 28 stycznia 2017 r. samochód marki J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) zagrożony zajęciem w L., woj. (...) P. P. (1) za pośrednictwem komisji samochodowego – działającego pod firmą W (...) z P. za kwotę 108000 zł (k. 24 , k. 26 i k. 36) . Tym samym w dniu 28 stycznia 2017 r. w L. woj. (...) oskarżony M. K. zbył za kwotę 108 000 zł samochód marki J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) zagrożony zajęciem co wynika wprost z protokołu czynności komorniczej w sprawie sygn. akt Km 1216/16 z dnia 26 stycznia 2017 r. (k. 9- 11) i złożonego w dniu 11 kwietnia 2017 r. przez oskarżonego M. K. w trybie art. 913 § 1 k.p.k. wykaz majątku (k. 18-21) . Fakt ten potwierdzają również zeznania świadków M. G. (k. 31 i k. 97-98) i P. W. (k. 36) oraz dokumentów w postaci : zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 2-3, k. 8) , protokołu czynności komorniczych (k. 9 - 11, k. 15) , informacji z bazy (...) (k. 12) , pisma z biura rachunkowego (k. 13) , pisma z (...) Związku (...) (k. 14) , pisma z (...) (k. 16) , protokołu odebrania od dłużnika wykazu majątku (k. 17) , wykazu majątku (k. 18-21) , pisma z (...) (k. 22) , faktury VAT (k. 23, k. 25, k. 27) i umowy komisji (k. 24 , k. 26) . Należy podnieść iż oskarżony M. K. działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowy popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k.. Przestępstwo określone w art. 300 § 2 k.k. ma charakter materialny, jego dokonanie bowiem wymaga udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia swego wierzyciela. W powyższym sprawie ta przesłanka została zrealizowana albowiem działania oskarżonego M. K.

doprowadziły do zbycia zagrożonego zajęciem samochód marki J. (...) z 2012 roku nr rej. (...) za kwotę 108000 zł . Należy wskazać iż do chwili obecnej nie udało się wyegzekwować od oskarżonego M. K. całości kwoty zasądzonej od niego prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy z dnia 20 października 2016 r. sygn. akt VGNC 801/16 (k. 8) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. K. nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu M. K. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest udaremnienie wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt iż oskarżony M. K. nie był karany (k. 89) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. K. za czyn z art. 300 § 2 k.k. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności . Orzeczone wobec oskarżonego M. K. kara 10 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy . Sąd wymierzoną oskarżonemu M. K. karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez nich występku biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności łagodzące . Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony M. K. będą respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać iż oskarżony M. K. nie był dotychczas karany (k. 89) oraz orzeczono wobec nich kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego M. K. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego M. K. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby . Orzeczenie tego obowiązku spełnia wobec oskarżonego M. K. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego M. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Spółka jawna z siedzibą w Z. kwotę 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego M. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.